

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος ἀριθμούμεν δέκατον καὶ τρίτον
κι' ἔδρα μὲς ἡ χώρα τῶν ἀρχαιοτάτων.

Τοῦ Ματοῦ δεκάτη
κι' ὄλο ψεύγουν τρεχάτοι.

Έτος χίλια ὀκτακόσια κι' ἑννεήκοντα ἑπτὰ,
παταρτάκα Στρατοπέδων καὶ πλημύρ' ἀπὸ λεπτὰ.

Πεντακόσια κι' ὀγδόνητα κι' ἑννιά,
δῶστε σ' ὄλους τῆς δάφνης κλωνιά.

**Καὶ ποινὴ καὶ ποινὴ
καὶ τὴν Μάννα θρηνώ.**

Τὰ χρόνια σου τὰ δόξαστα, τὰ καταντροπιασμένα,
τὰ ξεπληθύνεις τώρα,
καὶ κλαῖς τὰ παλληκάρια σου τὰ δίκαιοσκοτωμένα,
Πατρίδα μαυροφόρα.

Βλέπεις ριγμένα κατὰ γῆς στεφάνια σου περίσσια,
κοράκια μὲς στοὺς κάμπους σου τὰ νύχαι των μ' κτάνουν,
καὶ ξεμυλλιάρα δέρεσαι κοντὰ σὲ κυπαρίσσια,
ποὺ γέρονται τὰ κλωνάρια των γιὰ νὰ σὲ στεφανώνουν.

Κανέναν πόνος καὶ καθὺς τὸν πόνο σου δὲν φθάνει
καὶ κρύος τρόμος πάγωσε τοῦ στήθους σου τὴν λάβα...
χωρὶς Κορώνη μὰ φορὰ σ' ἐσκαδῶναν Σουλταῖνοι,
μὰ κτύπησες κι' ἐβρόντησες σὰν τιμημένη σκλάβω.

Καὶ σήμερα ποῖς τόλεγε πῶς θάχης τέτοια μοῖρα,
μὲ τὴν Κορώνη τὴν χρυσή, μὲ τὴν χρυσή πορφύρα
μ' προστὰ στὸν Τοῦρκο νὰ συρῆς σὰν ντροπιασμένη δοῦλα,
καὶ νὰ σφραγίξης τὴν ντροπή μὲ Κορωνάτη βουλά;

Φλομένου χωτὰ δουλικὰ τὸν ἑστέρον ἀγέρο,
κάτω κυλιέται κι' ὁ Σταυρὸς μαζὶ μὲ τὴν τιμὴ σου,
μαύραις ὄχλιας τυλιχτήκαν ἀπάνω σου, Μητέρα,
καὶ τὸ φαρμάκι των ξεροδὸν σ' τὸ σάπιο τὸ κορμὶ σου.

Τοξέουσι κατεπάνω σου τ' ἀντίχριστα τὰ τόξα,
μὰ θὰ περάσουν οἱ καιροὶ, μὰ θὰ διαδοῦν οἱ χρόνοι,
κι' ἐμπρὸς εἰς τὴν μαρμαρίνη τοῦ Παρθενῶνος Δόξα
θὰ σπάσουν καὶ θὰ σωριστοῦν Τοῦρκο-Καῖσαρων θρόνοι.

